

Motion till riksdagen 2008/09:So566

av **Margareta Pålsson m.fl. (m)**

Adoption av svenska barn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att underlätta adoption av svenska barn.

Motivering

Att bilda familj och få barn är något av det mest centrala med livet och något av det största som händer många av oss. Det är dock inte alla förunnat att få barn på naturlig väg. En del väljer bort det, andra har inte de medicinska förutsättningarna. Oavsett varför, kan drömmen om ett barn och ett föräldraskap ibland uppfyllas genom omhändertagandet av andras barn. Redan Hammurabis lag i Babylon innehåller en adoptionslag. Kejsaren Sargon den förste av Babylon var adopterad, liksom Moses och den romerske kejsaren Marcus Aurelius.

Till Sverige har kommit 40 000 adoptivbarn från 20 länder. Det var efter andra världskriget som fenomenet med att adoptera barn från andra länder tog fart. I ett Europa som låg i spillror, fanns det tusentals föräldralösa barn som behövde en ny familj. Tack vare adoptioner får dessa barn möjlighet till ett nytt liv – ett bättre liv. Ändå nekas barn från vårt eget land de utsikterna.

Årligen adopteras ungefär 1 000 utländska barn av svenska föräldrar. Det är bra att barn från Ukraina, Indien, Kina med flera kan få chans till ett bättre liv. Men tyvärr nekas svenska barn samma möjlighet. Även svenska barn borde få chansen att bli adopterade. Idag placeras 20 000 svenska barn istället i olika familjehem. Tillvaron blir otrygg. Var sjätte månad omprövas placeringen och vid examen från gymnasiestudier tar den slut. Behovet av föräldrar för kärlek, stöd och omsorg slutar inte för att man blir myndig. Vart ska ett familjehemsplacerat barn vända sig efter 18 års ålder? Min familj har jag för livet, dessa barn borde få detsamma.

Fel! Okänt namn på

De barn som föds i Sverige av mödrar utan vilja eller möjlighet att ta hand om sina barn adopteras inte bort. De ges inte en andra chans, en chans till en hel familj i ett helt liv. Istället familjehemsplaceras de – ibland redan vid födseln på sjukhuset – och omplaceras gång efter annan under hela sin uppväxt.

Det förekommer endast ett fåtal adoptioner med svenska barn. När det sker är det med stor sannolikhet en nära-anhörig-adoption på grund av att barnets föräldrar gått bort.

Socialtjänsten strävar hela tiden efter att hålla banden till åtminstone modern vid liv, utifrån myten att de biologiska banden alltid är bäst för barnet. Det kan vara så att föräldern ordnar upp sitt liv och åter träder in i föräldrarollen. Men oftast blir det inte så och det är i många fall ganska förutsägbart att det aldrig kommer att bli så.

Fler än 10 000 svenska barn och tonåringar är placerade i familjehem och tusentals andra finns placerade på institutioner. Barns möjligheter att knyta an och bygga en nära relation till någon vuxen har en helt avgörande betydelse för deras utveckling. Vid separation från människor som står dem nära, påverkas naturligtvis förmågan att bygga nära relationer senare i livet. Sverige ”slår sig för bröstet” för att vi inte längre har kvar barnhemmen, men det var ibland bättre att växa upp där än att ständigt byta hem.

Risken för psykiska besvär, drogmissbruk, självmord, tonårsgraviditeter och kriminalitet är enligt forskningen högre för barn som varit placerade i familjehem och på institutioner än för andra. Att istället ge barnen möjligheten att bli en ny del av en trygg familj, ökar väsentligt deras utsikter att få ett bra liv.

Vi har anslutit oss till FN:s barnkonvention, som klargör att barnets bästa alltid ska sättas i första rummet. Då måste vi också lagstadga att barns rätt till en trygg tillvaro går före föräldrars rätt till sina barn.

Stockholm den 2 oktober 2008

Margareta Pålsson (m)

Krister Hammarbergh (m)

Ewa Thalén Finné (m)